

Влашко и Молдова през XIX в. В края на XIX в., в Италия се появяват „унгарски“ Цигани; след края на Първата световна война „германски“ и „славянски“ Цигани прииждат от север и от изток; през 60-те години нова вълна от „югославски“ Цигани се разпространява в Италия. Втора вълна от Унгария и Румъния достига Франция в края на XIX в. и продължава регулярно до края на Първата световна война. Същото се отнася и до Норвегия и Германия. През 60-те години се развива процеса на емиграция на Циганите от Югославия, която с голяма интензивност продължава до края на 80-те години, когато хиляди Цигани напускат Македония главно по посока на Германия, за да поискат статут на политически бежанци. В Холандия, някога отблъснати напълно от строгото законодателство, Циганите се появяват отново през XIX в. и по-късно, през 30-те години на XX в. една малка група слага началото на голямата вълна дошла от Унгария и Югославия през 60-те години. През 1978 -79 г. 600 души живели във Франция и Италия, емигрират за да се установят в Холандия. След 1965 г. много групи преминават транзитно през Дания по посока на Швеция и Норвегия с югославски паспорти, но по-късно се връщат и се установяват в Копенхаген и Хелзингбор. В Австрия след 1958 г. много Цигани усядат в източните райони на Бургенланд, а други заминават за САЩ, Канада и Австралия. През 1968 г. заедно с други бежанци от Чехословакия, цели цигански семейства пристигат в страната и след престой от две до пет години заминават за Швеция. В края на 60-те до 80-те години повечето от Циганите пристигат от Югославия, настаняват се в страната и кандидатствуват за австрийско поданство. Във Великобритания, втората вълна от края на XIX в. се състои от онези, които са напуснали Румъния и другите източни страни. В края на 50-те години на XX в. между 200 и 300 души от Унгария са потърсили политическо убежище в страната, а след 1960 г. много ирландски Чергари се прехвърлят в Англия. Испания преживява подобна вълна емигриращи от Португалия *Житани* (*Gitans*).

Най-големите по численост и по обхват са били миграциите, започнали от Влашко и Молдова през втората половина на XIX в., от Югославия през 60-те години на XX в. и от Румъния, Югославия и някои други държави в началото на 90-те години. След няколко по-мощни придвижвания от Централна и Източна Европа от края на 80-те години (най-вече от Македония и